

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-המדיר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בישראל, חדש אחד וכו'.	רבי יהודה:											◻
היינו ת"ק												◊
כהנת אתא לאשמועינן	אביי:											◊
חדש מלא וחדש חסר איכא בינייהו.	רבא:											◊
לא שנו אלא במפרש, אבל בסתם - יוציא לאלתר ויתן כתובה	רב:											◊
אפילו בסתם - לא יוציא, שמא ימצא פתח לנדרו.	שמואל:											◊
והא איפלגו ביה חדא זימנא												◊
המדיר את אשתו מתשמיש המטה, ב"ש אומרים: שתי שכתות	דתנן: [בית שמאי]											◊
שבת אחת	בית הלל:											◊
מחלוקת - במפרש, אבל בסתם - יוציא לאלתר ויתן כתובה	ואמר רב:											◊
אפי' בסתם נמי - לא יוציא, שמא ימצא פתח לנדרן	ושמואל אמר:											◊
צריכא, דאי איתמר בההיא, בההיא קאמר רב, משום דלא אפשר בפרנס, אבל בהא דאפשר בפרנס - אימא מודה ליה לשמואל ואי אתמר בהא, בהא קאמר שמואל, משום דאפשר בפרנס, אבל בההיא - אימא מודה ליה לרב, צריכא.												◊
המדיר את אשתו שלא תטעום אחד מכל הפירות - יוציא ויתן כתובה	תנן:											◊
בשלמא לרב - כאן בסתם, כאן במפרש, אלא לשמואל קשיא												◊
הכא במאי עסקינן - כגון שנדרה היא וקיים לה איהו												◊
הוא נותן אצבע בין שיניה.	וקסבר ר"מ:											◊
וסבר רבי מאיר הוא נותן אצבע בין שיניה?												◊
האשה שנדרה בנוזר, ושמע בעלה ולא הפר לה, רבי מאיר ורבי יהודה אומרים: היא נתנה אצבע בין שיניה, לפיכך אם רצה הבעל להפר - יפר, ואם אמר אי אפשרי באשה נדרנית - תצא שלא בכתובה	והתניא: [רבי מאיר ורבי יהודה]											◊
הוא נותן אצבע בין שיניה, לפיכך אם רצה הבעל להפר - יפר, ואם אמר אי אפשרי באשה נדרנית - יוציא ויתן כתובה	רבי יוסי ורבי אלעזר:											◊
איפוך, ר"מ ורבי יהודה אומרים: הוא נותן, רבי יוסי ורבי אלעזר אומרים: היא נתנה.												◊
וסבר רבי יוסי היא נתנה?												◊
בעניות - שלא נתן קצבה	והתנן, רבי יוסי:											◊
אימא, רבי מאיר ורבי יוסי אומרים: הוא נותן, רבי יהודה ורבי אלעזר אומרים: היא נתנה.												◊
וסבר רבי יהודה היא נתנה?												◊
בישראל, יום אחד - יקיים	והתנן, רבי יהודה:											◊
אימא, רבי מאיר ורבי יהודה ורבי יוסי אומרים: הוא נותן, ורבי אלעזר אומר: היא נתנה												◊
ואם תמצא לומר זוגי זוגי קתני, אימא, רבי מאיר ורבי אלעזר אומרים: היא נתנה, רבי יהודה ורבי יוסי אומרים: הוא נותן, והא סתמא דלא כרבי מאיר.												◊
וסבר רבי יוסי בעניות - שלא נתן קצבה, אלמא בעל מצי מיפר												◊
אלו דברים שהבעל מיפר, דברים שיש בהן עינוי נפש: אם ארחץ אם לא ארחץ, אם אתקשט אם לא אתקשט	ורמינהו: [ת"ק]											◊
אין אלו נדרי עינוי נפש, ואלו הן נדרי עינוי נפש: שלא אוכל בשר, ושלא אשתה יין, ושלא אתקשט בבגדי צבעונין	רבי יוסי:											◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-המדיר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הכא במאי עסקינן - בדברים שבינו לבינה.												◇	עא:
הניחא למ"ד דברים שבינו לבינה הבעל מיפר, אלא למ"ד אין הבעל מיפר, מאי איכא למימר?												◇	עא:
דברים שבינו לבינה - רב הונא אמר: הבעל מיפר	דאתמר: [רב הונא]											◇	עא:
אין הבעל מיפר, שלא מצינו שועל שמת בעפר פיך	רב אדא בר אהבה:											◇	עא:
אלא הכא במאי עסקינן - כגון דתליניהו לקישוטיה בתשמיש המטה, דאמרה יאסר הנאת תשמישך עלי אם אתקשט כדאמר רב כהנא												◇	עא:
הנאת תשמישי עליך - כופה ומשמשתו, הנאת תשמישך עלי - יפר, לפי שאין מאכילין לאדם דבר האסור לו.	דאמר רב כהנא:											◇	עא:
ולא תתקשט ולא תאסר												◇	עא:
אם כן, קרו לה מנוולת.												◇	עא:
ותתקשט ותאסר, אי לב"ש שתי שבתות, אי לבית הלל שבת אחת												◇	עא:
הני מילי היכא דאדרה איהו, דסברה: מירתח רתח עילווי והשתא מותיב דעתי, אבל הכא דנדרה איהי ושתיק לה, סברה: מדאישתק, מיסנא הוא דסני לי.												◇	עא:
בעניות - שלא נתן קצבה.	רבי יוסי:											◇	עא:
וכמה קצבה?												◇	עא:
י"ב חדש	רב יהודה אמר שמואל:											◇	עא:
עשר שנים	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											◇	עא:
רגל, שכן בנות ישראל מתקשטות ברגל.	רב חסדא אמר אבימי:											◇	עא:
ובעשירות - ל' יום.												◇	עא:
מאי שנא ל' יום?												◇	עא:
שכן אשה חשובה נהנית מריח קשוטיה ל' יום.	אביי:											◇	עא:
המדיר את אשתו שלא תלך לבית אביה, בזמן שהוא עמה בעיר, חודש אחד - יקיים, שנים - יוציא ויתן כתובה ובזמן שהוא בעיר אחרת, רגל אחד - יקיים, שלשה - יוציא ויתן כתובה.												◇	עא:
המדיר את אשתו שלא תלך לבית האבל או לבית המשתה - יוציא ויתן כתובה, מפני שנועל בפניה, ואם היה טוען משום דבר אחר - רשאי.												◇	עא:
אמר לה ע"מ שתאמרי לפלוני מה שאמרת לי או מה שאמרת לך, או שתהא ממלאה ומערה לאשפה - יוציא ויתן כתובה.												◇	עא:
הא גופא קשיא, אמרת: רגל אחד - יקיים, הא שנים - יוציא ויתן כתובה, אימא סיפא: שלשה - יוציא ויתן כתובה, הא שנים - יקיים												◇	עא:
סיפא אתאן לכהנת, ורבי יהודה היא.	אביי:											◇	עא:
לא קשיא: כאן ברדופה, כאן בשאינה רדופה.	רבה בר עולא:											◇	עא:
(שיר השירים ח') אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום - אמר רבי יוחנן: ככלה שנמצאת שלמה בבית חמיה, ורדופה לילך ולהגיד שבה בבית אביה.	[רבי יוחנן]											◇	עא:
(הושע ב') והיה ביום ההוא נאום ה' תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי - אמר רבי יוחנן: ככלה בבית חמיה ולא ככלה בבית אביה.	[רבי יוחנן]											◇	עא:
המדיר את אשתו וכל.												◇	עא:
בשלמא לבית המשתה - איכא נועל בפניה, אלא לבית האבל - מאי נועל בפניה איכא?												◇	עא: